

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **Ing. X.**, narozená dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j.: MPSV-2023/109507-911

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j.: MPSV-2023/109507-911, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j.: MPSV-2023/109507-911, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 2. 2. 2023, č. j.: 11241/2023/AAD, kterým byla podle ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

§ 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11 a § 13 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „z.s.s.“), zamítnuta její žádost o změnu výše příspěvku na péči od července 2022.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že se v napadeném rozhodnutí neřešila srozumitelnost, úplnost a přesvědčivost posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze (dále jen „PK MPSV“); zda v tomto posudku byly zohledněny všechny relevantní podklady a z nich dovozeny závěry o zdravotním stavu, jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2015, č. j.: 1 Ads 156/2014-28. V posudku nebylo reagováno na námitky uvedené v odvolání k jednotlivým základním životním potřebám, jmenovitě, zda kvůli třesu rukou je její písmo čitelné, zda je servírování jídla bezpečné a možné a zda žalobkyni nehrozí opaření či rozlití nápojů nebo pokrmů. Nebyl řešen dopad oslabení trupového svalstva a stisku horní končetiny, X. na potřebu stravování, zejména schopnosti rozdělit stravu na menší kousky či použití příboru. Nebyla vypořádána námitka, zda je obvyklé, aby se žalobkyně dokázala obléct jen pro pobyt doma, zatímco pro odchod z domova potřebovala pomoc jiné osoby.
3. Žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí za současného vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když shrnul zjištění posudkové komise. Pokud jde o neuznanou potřebu komunikace, podle sociálního šetření se žalobkyně vyjadřovala srozumitelně a chápala obsah sdělovaných zpráv, zakoktavání není důvodem nezvládnutí potřeby a nehodnotí se čitelnost písma, příp. překlepy při psaní na počítači. K neschopnosti zvládat aktivity u stravování žalovaný podotkl, že konzumace vidličkou či lžící je přijatelným standardem stejně jako přemísťování stravy posouváním a použitím vozíku. Občasnou pomoc při oblékání PK MPSV hodnotila jako posudkově nevýznamnou, bolest při oblékání není důvodem pro uznání potřeby jako nezvládnuté. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 20. 7. 2022 podala žalobkyně u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu žádost o zvýšení příspěvku na péči.
6. Dne 4. 10. 2022 bylo s žalobkyní provedeno sociální šetření, podle kterého má žalobkyně špatnou stabilitu, bolesti páteře a kloubů, nezvedne ruce nad hlavu, má ztuhlé tělo, je celkově hodně unavená, má špatnou motoriku rukou a třas, je schopna rozeznávat zrakem a sluchem, má přiměřené duševní kompetence, ohledně potřeby komunikace je schopna se vyjadřovat srozumitelně, používá běžnou slovní zásobu, chápe obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, je schopna napsat krátkou zprávu, používá běžné komunikační prostředky (telefon a počítač), ráda čte a tráví čas na internetu, ohledně potřeby stravování má žalobkyně problém s krájením, má ztuhlost v rukou, pečující osoba jí kupuje krájený chléb či housky, je schopna si ohřát jídlo v mikrovlnné troubě, k snídani a večeři si většinou vezme toust či chléb s přílohou, je schopna přijímat tekutiny, vzhledem ke špatné hybnosti má potíže s přenesením teplého jídla, nemá nařízenou žádnou dietu, dále bylo zhodnoceno oblékání a obouvání, žalobkyně se obléká s velikými obtížemi, má bolesti v těle, nezvedne ruce nad

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

hlavu, tělo má ztuhlé, někdy potřebuje s oblečením pomoci, žalobkyně pracuje na počítači, dříve pracovala jako X. a i nyní vypomáhá, čte, sleduje televizi.

7. Následně byl vyžádán posudek Lékařské posudkové služby pro Prahu 4 Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „prvostupňový posudek“), který zpracovala MUDr. H. A. dne 30. 12. 2022 pod č. j.: LPS/2022/2430-P4_CSSZ. Podkladem posudku byla propouštěcí zpráva ze dne 25. 8. 2022 MUDr. K. N., RÚ X., předchozí zdravotní dokumentace a sociální šetření. Posudkem bylo zjištěno, že žalobkyně trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem v důsledku pohybových obtíží, poruchy X. a dlouhodobých obtíží s mobilitou zejména v exteriéru. Žalobkyně podle prvostupňového posudku nezvládá čtyři základní životní potřeby (mobilitu, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost), a tak je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I.
8. Na základě prvostupňového posudku vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí ze dne 2. 2. 2023, č. j.: 11241/2023/AAD, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči.
9. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že se při řeči často zakoktá a kvůli chvění rukou je pro ni obtížné psát ručně (výsledek je dosti nečitelný), při práci na mobilním telefonu a počítači se často překlepne nebo vynechá písmeno. Obědy sní vidličkou nebo lžící, nemůže používat příbor, protože se pořád musí pevně opírat jednou rukou, a nepřichází pro ni v úvahu přenášení jídla ani pití. Vzhledem k ztuhlosti a třesu rukou je pro ni obtížné i oblékání; jelikož je převážně doma, obléká si jen tričko a legíny, s oblečením ven (bunda apod.) potřebuje pomoci. Přiložila také propouštěcí zprávu z Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 8. 12. 2022 a lékařské zprávy MUDr. H. S. ze dne 27. 1. 2023 a MUDr. P. J. ze dne 3. 2. 2023.
10. V rámci odvolacího řízení si žalovaný vyžádal posudek PK MPSV; následně byl ve věci vydán posudek ze dne 27. 4. 2023, e. č. SZ/2023/699-PH-7. Komise zasedla v žalobkynině nepřítomnosti ve složení předsedkyně komise (posudková lékařka) MUDr. V. S. P., MUDr. B. Ž. s odborností neurologie a tajemnice A. S. Komise vycházela z posudkového spisu LPS PSSZ Praha 4, ze spisu odvolacího orgánu, ze zprávy o sociálním šetření ze dne 4. 10. 2022, z propouštěcí zprávy z Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 8. 12. 2022 a z lékařských zpráv MUDr. H. S. ze dne 27. 1. 2023 a MUDr. P. J. ze dne 3. 2. 2023.
11. Z výše uvedených podkladů PK MPSV zjistila, že u žalobkyně je přítomna X., posudkově významné zhoršení zraku ani sluchu nebylo prokázáno, byla orientovaná místem, časem i osobou, komunikace a chování byly normální, paměť a intelekt byly v normě, byla plně orientovaná, komunikovala na standardní úrovni, podepsala se, napsala krátkou zprávu, sama se najedla a napila, jídlo si ohřála, dietní režim neměla předepsaný, vaření, nakupování, nakládání s prádlem, obstarání léků a doprovod k lékaři je hodnocen v rámci péče o domácnost, jídlo mohla přemístit přesunutím či pomocí desky chodítka, sama se oblékla a obula s obtížemi, někdy potřebovala pomoc druhé osoby, nikoliv standardně, oblečení si mohla vybrat sama, sama došla na WC, očistila se, léky užívala samostatně, zdravotní problém rozeznala, pomoc by si přivolala. Komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně ve shodě s prvostupňovým posudkem stejným počtem nezvládaných základních životních potřeb se stejnou skladbou, tzn. mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Komise neuznala za nezvládnuté oblasti orientace, komunikace, stravování,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

oblékání a obouvání, výkonu fyziologické potřeby a péče o zdraví, uvedené potřeby zvládala na standardní úrovni, neexistoval lékařsky objektivně prokázaný důvod jejich nezvládnutí.

12. PK MPSV konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládnutí čtyř základních životních potřeb. Námitky uvedené v odvolání byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobkyně. PK MPSV tak uzavřela, že žalobkyně byla osobou, jež se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I, tzn. lehká závislost.
13. Žalobkyně využila svého práva vyjádřit se k hodnocení PK MPSV a dne 11. 5. 2023 žalovanému zaslala sdělení, podle něhož stravování a péči o zdraví zvládá jen s velkými obtížemi.
14. Na základě posudku PK MPSV vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 23. 5. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
17. Podle ust. § 8 odst. 2 z.s.s. *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*
18. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*
19. Podle ust. § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „prováděcí vyhláška“) *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
20. Podle ust. písm. c) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce Komunikace. *Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a porozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.*

zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.

21. Podle ust. písm. d) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Stravování. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.*
22. Podle ust. písm. e) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Oblékání a obouvání. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.*
23. K přezkumu rozhodnutí založených na zdravotním stavu je nezbytné uvést, že soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, nemůže tak sám o sobě posoudit, zda žalobkyni náleží příspěvek na péči a zda splňovala podmínky pro zařazení do stupně závislosti I. či do jiného stupně. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí předmětný posudek jako každý jiný důkaz, a to z hlediska požadavků na přesvědčivost, úplnost a vypořádání se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. K rozhodování ve věcech příspěvku na péči se opakovaně vyslovoval též Nejvyšší správní soud, jenž v právní větě k rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j.: 4 Ads 57/2009–53, uvedl: „*Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.*“
24. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020, č. j.: 1 Ads 224/2019–20, kde uvedl následující: „*Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014–25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018–17).*“

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

25. Městský soud v Praze v souvislosti s námitkami žalobkyně shledal, že posudek PK MPSV, který byl klíčovým podkladem napadeného rozhodnutí, shora uvedené požadavky nesplňuje, a to z následujících důvodů.
26. V posudku uvedené poznatky zjištěné z lékařských podkladů nejsou přiřazeny ke konkrétním aktivitám, jež musí být posuzovány při zkoumání zvládání základních životních potřeb. Závěry sociálního šetření nebyly rovněž kriticky zhodnoceny, naopak některá zjištění v rámci sociálního šetření neodpovídají zjištěním PK MPSV nebo jsou s nimi dokonce v rozporu. Konkrétně lze upozornit zejména na následující úkony, které žalobkyně dle sociálního šetření nezvládá. Žalobkyně měla problémy s krájením potravy, postihovala ji ztuhlost v rukách a vzhledem ke špatné hybnosti měla obtíže s přenesením teplého jídla. Oblékala se s velkými obtížemi, nebyla schopna zvednout ruce nad hlavu, s oblečením někdy potřebovala pomoci. Bylo proto třeba, aby PK MPSV předestřené i další případné rozpory vysvětlila, což neučinila.
27. U posuzování zvládání konkrétních životních potřeb nejsou v posudku rozepsány jednotlivé zkoumané aktivity, většina jich není ani zmíněna, natož zhodnocena. PK MPSV měla provést komplexní, autonomní a přesvědčivé zhodnocení zvládání všech zkoumaných životních potřeb, což předpokládalo zabývání se všemi aktivitami stanovenými v Příloze 1 k prováděcí vyhlášce. Daný závěr platí tím spíše, že postačuje nezvládání jediné ze zkoumaných aktivit, aby byla celá základní životní potřeba hodnocena jako nezvládaná (§ 2a prováděcí vyhlášky).
28. Zcela nepřezkoumatelné je v posudku MPSV vypořádání odvolacích námitek. Ohledně potřeb komunikace, stravování a oblékání a obouvání odvolání obsahovalo konkrétní tvrzení včetně skutečností týkajících se zdravotního stavu, bylo mj. argumentováno zakoktáváním se, obtížným ručním psaním s nečitelným výsledkem, překlepy či vynecháním písmen při psaní na počítači a mobilním telefonu, nemožností užití příboru kvůli nutnosti pevného opírání se jednou rukou, neschopností přenášet jídlo či pití, náročností oblékání kvůli ztuhlosti a třesu rukou, nezbytností pomoci s oblečením na ven. PK MPSV ale k odvolacím námitkám nezaujala v posudku žádné (příp. jen velice stručné) stanovisko a zvládání potřeb komunikace, stravování a oblékání a obouvání vypořádala zcela povšechně. Tvrzení obsažené v posudkovém zhodnocení, že námitky uvedené v odvolání byly vyhodnoceny ve vztahu k zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobkyně, není v souladu se skutečností, neboť takové vyhodnocení provedeno nebylo, resp. žádným způsobem není z posudku MPSV seznatelné.
29. Výše byly předestřeny obecné nedostatky týkající se posudku PK MPSV jako celku, dále se soud zabýval nedostatky, kterými bylo zatíženo hodnocení jednotlivých základních životních potřeb, resp. konkretizací obecných nedostatků ve vztahu k jednotlivým potřebám.
30. U potřeby komunikace chybí posouzení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a jejich navázání na konkrétní poznatky o zdravotním stavu. PK MPSV u této potřeby uvedla, že u žalobkyně byla komunikace normální, taktéž paměť i intelekt byly v normě, dle sociálního šetření komunikovala na standardní úrovni, podepsala se a napsala krátkou zprávu. Nicméně, dle odvolání se žalobkyně v řeči často zakoktala, a protože se jí chvěly ruce, bylo pro ni obtížné psát ručně a při psaní na mobilním telefonu či na počítači často vynechávala písmena, ani krátkou zprávu nedokázala napsat čitelně.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Konkrétní odvolací tvrzení nejsou nikterak vypořádána, zejména stran nečitelnosti ručně psané krátké zprávy.

31. U potřeby stravování chybí posouzení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a jejich navázání na konkrétní poznatky o zdravotním stavu. PK MPSV u této potřeby uvedla, že se žalobkyně dle sociálního šetření sama najedla a napila, ohřála si jídlo, dietní režim neměla předepsaný, nakupování a vaření je zohledněno v péči o domácnost; jídlo mohla přemístit přesunutím nebo pomocí desky chodítka. Nicméně, dle sociálního šetření žalobkyně nedokáže krájet potraviny, postihovala ji ztuhlost v rukách a vzhledem ke špatné hybnosti měla obtíže s přenesením teplého jídla. Konkrétní poznatky ani předestřené rozpory nejsou kriticky zhodnoceny, resp. přesvědčivě vysvětleny; nejsou mj. sděleny konkrétní lékařské poznatky, na jejichž základě dokáže žalobkyně jídlo přemístit přesunutím či pomocí desky chodítka, přestože má ztuhlost rukou a špatnou hybnost (indikující potíže s uchopením nádoby s jídlem, jejím přemístěním na chodítko a následným přesunem na chodítku bez pádu jídla i žalobkyně). Dle odvolání pak žalobkyně nemůže používat příbor, jelikož jednu ruku musí stále užívat k opoře, a přenášení jídla či pití u ní nepřichází v úvahu. Konkrétní odvolací tvrzení o nemožnosti užít příbor není nikterak vypořádáno, schopnost přemístit jídlo je pak, jak uvedeno výše, odůvodněna nedostatečně.
32. U potřeby oblékání a obouvání chybí posouzení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a jejich navázání na konkrétní poznatky o zdravotním stavu. PK MPSV u této potřeby uvedla, že se žalobkyně dle sociálního šetření sama oblékla a obula s obtížemi, někdy potřebovala pomoc druhé osoby, nikoliv standardně, oblečení si mohla sama vybrat, přesto tyto skutečnosti byly bez dalšího vyhodnoceny coby prokazující zvládání základní životní potřeby. Nicméně, dle sociálního šetření se žalobkyně oblékala s velikými potížemi, měla bolesti v těle a ani nebyla schopna zvednout ruce nad hlavu. Konkrétní poznatky ani předestřené rozpory nejsou kriticky zhodnoceny, resp. přesvědčivě vysvětleny. Dle odvolání je pro žalobkyni oblékání náročné kvůli ztuhlosti a třesu rukou, s oblečením ven potřebuje pomoci. Konkrétní odvolací tvrzení o náročnosti oblékání není nikterak vypořádáno; potřeba pomoci druhé osoby je pak v posudku označena jako něco nestandardního, avšak dle odvolání potřebuje žalobkyně pomoc vždy, když se obléká na ven.
33. Posudek PK MPSV tudíž nenaplnuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění, ve vztahu k provedenému sociálnímu šetření a odvolacím námitkám je v různých aspektech v rozporu se spisy a v některých výše předestřených ohledech zároveň nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (zejména absence hodnocení jednotlivých aktivit dle Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce a chybějící vypořádání odvolacích námitek). Posudek PK MPSV je zároveň stěžejním podkladem ve věcech příspěvku na péči, proto je třeba uvedené nedostatky přičíst samotnému napadenému rozhodnutí, které z posudku zcela vycházelo a jeho závěry plně aprobovalo; napadené rozhodnutí tak obsahuje vady dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
34. Soud se s žalovaným naopak ztotožnil ohledně vyjádření žalobkyně ze dne 11. 5. 2023, které skutečně pouze stručně zmiňuje potíže se dvěma základními životními potřebami, aniž by hovořilo o nových relevantních okolnostech, k nimž by bylo nutné vyjádření PK MPSV.
35. Z výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

36. V novém řízení si žalovaný opatří nový posudek PK MPSV (případně zásadní a rozsáhlé doplnění původního posudku k potřebám komunikace, stravování a oblékání a obouvaní, bude-li obsahovat vše potřebné). V posudku budou vypsány všechny použité podklady, skutečnosti obsažené v lékařských zprávách budou kriticky zhodnoceny, PK MPSV řádně vysvětlí rozpory mezi provedeným sociálním šetřením a poznatky o zdravotním stavu, konkrétní poznatky zhodnotí ve vztahu ke všem jednotlivým aktivitám obsaženým v ust. písm. c), d) a e) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce. Dále komise vyhodnotí, zda je namístě provést osobní vyšetření žalobkyně, případné záporné stanovisko pak explicitně a dostatečně odůvodní v novém posudku. Stejně tak bude posudek zahrnovat vypořádání se se všemi odvolacími námitkami. Posudek PK MPSV bude vypracován takovým způsobem, aby splňoval všechny požadavky na úplnost a přesvědčivost.
37. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobkyni náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. března 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.